

Nieuwsbrief familie Breen

Juni 2020, nr. 8

Op de hoogte...

Terwijl de kinderen naast me hard bezig zijn met lezen en spelling, typ ik een stukje voor deze nieuwsbrief. Nog steeds zijn de jongens thuis. De Cederboom, de school waar onze jongens op zitten verdient een pluim voor het afstandsonderwijs. Jesse begint elke dag met zijn klas om 9:00 uur via Google Meet en heeft tot 13:00 uur 'live' contact met zijn juf en klasgenootjes. Af en toe rijden we een rondje naar school om voor Lucas en Ezra wat materiaal op te halen voor hun lees en schijfflessen. Omdat het allemaal behoorlijk wat langer is gaan duren, hebben we inmiddels een eigen klasje ingericht waar we fijn in de koelte kunnen werken bij de airco. Zo hebben we al aardig ritme gevonden in ons thuisonderwijs.

We waren hier in Suriname een maand corona-vrij, maar helaas....we zitten er weer middenin. Het is zelfs zo dat het land vanaf morgen in 'totale lockdown' gaat. Ik ben vanmorgen (met mondkapje) naar verschillende winkels geweest om een flinke voorraad voedsel in te slaan, al is wel toegezegd dat supermarkten, apotheken etc. geopend zullen blijven. Het was echt een enorme drukte van belang, er stonden buiten lange rijen bij de supermarkten, slager en tankstations. Dit is voor Suriname echt een zorgelijke situatie. Het land kan een groot aantal besmettingen niet aan. De IC-capaciteit is er niet. Zoals we pas lezen zijn er 25-30 beschikbare IC-bedden. Verder is het luchtruim nog gesloten, wat ervoor zorgt dat niemand het land nog in of uit kan. Ik moet zeggen dat dit laatste best wat met ons deed; stel dat een van onze familieleden iets zou overkomen, we zouden niet eens naar Nederland kunnen om dan bij hen te zijn. Of zelf zouden we, om welke reden dan ook, naar Nederland moeten, het is niet mogelijk. Wat een troost om te weten dat bij God alle dingen bekend zijn, Hem loopt niets uit de hand, Hij heeft de touwtjes van het wereldgebeuren, maar ook van ons allen persoonlijk in handen!

Zelf heb ik in de afgelopen weken ook mijn medicijnen die ik slik voor de ziekte van crohn moeten verminderen, omdat door corona mijn medicatie niet voorradig was. Het heeft me geleerd dat dingen die ik altijd zo vanzelfsprekend vond, nu niet meer zo vanzelfsprekend zijn en het maakt ons meer afhankelijk. Tegelijkertijd is het ook wel eens goed om een stukje in te leven in de bevolking die het (vanwege financiële redenen, of anders) zonder goede medische hulp en medicijnen moeten doen. Wat zijn we bevoorrecht dat wij deze zaken wel allemaal (vaak om de hoek) hebben!

Op dit moment is de kans dat ons verlof kan doorgaan D.V. eind juli tot eind september erg klein. Het luchtruim is nog gesloten en het aantal besmettingen neemt nu dagelijks toe. Wij en de kinderen, zagen ontzettend uit naar onze verlofperiode. We kijken het nog even aan en denken na over hoe we dit goed verder kunnen invullen; een jaar uitstellen, of toch rond kerst en oud & nieuw alvast een paar weken komen...? En daarbij moeten we ook rekening houden met de medicijnen van Ezra die we rond november weer nodig hebben uit Nederland.

MAF en Covid-19

Ook bij MAF kunnen we niet om Covid-19 heen. Op 27 maart kwam het bericht van ons lokaal bestuur dat de deuren van MAF dicht moesten vanwege het vermeende risico rondom de verspreiding van het virus. Dit was een hele rare vrijdag. Het bericht kwam aan het einde van de dag, dus nadat we het gehoord hadden sloten we een uur later de deuren zonder dat we wisten wanneer ze weer open zouden gaan. Het ging dwars tegen onze dienende harten in. Is dit niet juist waarom we hier zijn als MAF, mensen en het land dienen dwars door alle omstandigheden heen? Dat als anderen ermee stoppen wij nog doorgaan? Natuurlijk niet op een onverstandige manier, maar wel maximaal binnen de ruimte die er nog is. Gelukkig is in dat weekend een overeenstemming gevonden met het personeel en het

bestuur dat we door konden gaan, met in achtning van alle maatregelen. Dinsdag 31 maart gingen de deuren dus toch weer open! We zijn gesplitst in twee teams, en werkten dus om de dag met een minimale bezetting. Als snel werd het vliegverkeer voor passagiers naar het binnenland stil gelegd. Natuurlijk werd dit verbod niet door alle vliegmaatschappijen opgevolgd. Sommige dorpen in het binnenland sloten zelf hun banen door ze te barricaderen. Alleen vracht- en medische vluchten bleven nog over. Juist met die laatste zijn we vooral bezig geweest. Ziektes, ongelukken, slangenbeten, bevallingen, al die zaken hielden geen rekening met Covid, dus die bleven voorkomen en gelukkig konden we voor ze vliegen. Maar zeker ook specifieke Covid-vluchten. Met name de oostgrens van Suriname vormt een bedreiging. In Brazilië en Frans-Guyana zijn grote uitbraken en in dat gebied gaan mensen over en weer de grens over. De grens is de rivier in de jungle, maar de meeste inheemse zien het niet als grens. Het is hun leefgebied, hun bos. De stammen wonen aan beide zijden van de rivier hierdoor is het erg lastig dit gescheiden te houden. We hebben regelmatig met teams gevlogen naar dit gebied die voorlichting gaven en materialen uitdeelden. Een andere keer was er een vermeende uitbraak, omdat een persoon positief getest was aan de Franse kant, maar net daarvoor nog aan de Surinaamse kant in het dorp geweest was. Veel mensen zijn toen getest en ook die testen hebben we naar de stad gevlogen. Gelukkig was iedereen negatief. Daarna is het best een poosje rustig gebleven, tot afgelopen week (eerste week van juni). Het lijkt erop dat corona nu pas echt aan z'n opmars begonnen is in Suriname. Dagelijks komen er tientallen besmettingen bij. Ook als MAF hebben we inmiddels meerdere vluchten gedaan met positief geteste patiënten uit het binnenland, vooral uit het oosten van Suriname. Deze vluchten vormen voor onze organisatie een verhoogd risico, omdat we daarmee toch in het risicogebied komen. Het medisch personeel, de patiënten en materialen komen met onze vliegtuigen mee. Met alle dank aan God zijn we tot nu toe gespaard gebleven voor besmettingen binnen onze organisatie.

Verkiezingen

Momenteel is het land in de ban van de verkiezingen. Massameetings zijn nu niet toegestaan, dus rijden de partijen af en aan in optochten door de stad met grote geluidswagens. De politieke verdeeldheid is groot en de spanning stijgt nu de datum nadert.

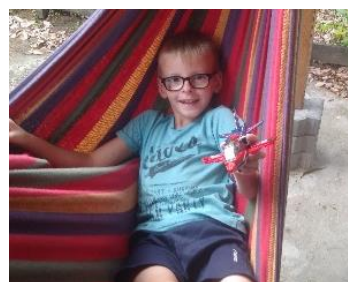
Het land zit momenteel financieel in een dieptepunt. Op allerlei gebied is dit zichtbaar, op straat, in het onderwijs, in de gezondheidszorg enz. Velen kijken uit naar grote veranderingen voor dit land. Als de nieuwsbrief uit is weten we inmiddels de uitslag. Ons erg verdiept in de partijen hebben we niet, maar ons gebed is dat de Surinamers hun stem uitbrengen in het belang van het land en niet in het belang van personen.

Kinderhoek

*Hoi iedereen,
Nog steeds zijn de scholen hier in Suriname niet open, dat vind ik erg jammer. Omdat ik in groep 8 zit, hoop ik dat ik al mijn klasgenootjes en de juf nog een keer zal zien voor de vakantie. Ik heb heel veel zin in het verlof en hoop erg dat het door kan gaan, zodat ik mijn vrienden en familie weer even kan zien.
Groetjes van Jesse.*

*Hoi allemaal,
Voor mijn 8^e verjaardag in april, heb ik het Lego politiebureau gekregen, daar ben ik erg blij mee, want ik speel veel met Lego. Samen met Ezra maken we allemaal voertuigen. We willen graag Lego sparen tot we een echte 'lego-stad' hebben.
Doei, van Lucas.*

*Hallo,
Ik wil graag vertellen dat we een poesje hebben; hij heet 'Vlekkie'. Eerst was ik best bang, omdat hij zo vaak naar mijn benen springt, maar nu ben ik dat al meer gewend. Ik geef 'Vlekkie' soms een schaalje melk, dat vindt hij erg lekker!
Groetjes van Ezra.*

Neef Joran op bezoek

Vanaf 15 februari tot 29 februari jl. was ik (Joran Soare) in Suriname. Ik heb hier een week stagegelopen bij MAF en 1 week vakantie gehouden. De week bij MAF was heel leuk en leerzaam. Ik heb op alle afdelingen; managing, flight, ground handling, maintenance en office, een dagje meegelopen. Gedurende de week heb ik veel geleerd over deze verschillende onderdelen. Het leukste moment van de week was op zaterdagochtend. Ik mocht toen mee op een vlucht naar het binnenland vlakbij het Brokopondomeer. De week hierna gingen we onder andere naar een resort waar we een dag gingen zwemmen. Ook zijn we nog naar een oude plantage geweest en hebben we daar gekanoed. Op de een na laatste dag hebben we ook nog Paramaribo zelf bezocht. Het waren twee hele toffe weken en het was leuk om mijn neefjes weer te zien na ongeveer 2 jaar.

Gebeds- en dankpunten:

- Bidt u mee dat (genees)middelen in de ziekenhuizen en apotheken, waar nu zo'n enorme schaarste van is, weer snel op peil mag komen?
- Bidden dat de toename van het aantal besmettingen van het virus mag stoppen?
- Bidden voor bescherming van het personeel van MAF die regelmatig naar de risicogebieden vliegen en nu ook (vermoedelijke) corona patiënten vervoeren?
- Bidden om eerlijke politieke besturing voor Suriname?
- Bidden voor MAF wereldwijd waar financieel een groot tekort is ontstaan?

- Danken dat de medicatie voorraad van Paulina er op tijd was?
- Danken voor de goede gezondheid van ons allemaal en de kracht die we ontvangen om ons werk bij MAF en thuis te kunnen doen?
- Danken dat het afstandsonderwijs van de jongens zo goed is geregeld?
- Danken dat MAF-Suriname door kon gaan met hun werkzaamheden?

Vanuit de TFC

Wat zijn we blij en dankbaar dat we vanaf deze plaats kunnen vermelden dat de tulpenactie die we 14 maart jl. hebben gehouden ruim € 2.000,- heeft opgebracht. De week na deze actie moesten we al beslissen dat de kledingbeurs niet door kon gaan vanwege de beperkende maatregelen. En dat geldt ook voor de collecteweek. We missen hierdoor niet alleen financiën, maar ook het persoonlijke contact met u als achterban.

Wat hebben we weer mooie kleding gekregen voor de kledingbeurs. Deze kleding is gegeven om bij te dragen aan het steunfonds van de familie Breen. Dit willen en kunnen we niet zomaar weggeven aan een ander goed doel. We bewaren deze kleding zodat we ze D.V. volgend voorjaar alsnog kunnen verkopen. We zijn hierdoor op zoek naar een tijdelijke opslag/garage/zolder/slaapkamer. Zodat het droog en netjes blijft en wij weer ruimte kunnen maken voor eventueel najaarskleding. Wie kan ons helpen? (Reageren kan via de mail: fam.breen@outlook.com of via tel. 06-83426552)

Door deze onzekere tijd kunnen we nog geen nieuwe acties melden.

We zijn erg dankbaar dat er zo trouw aan de familie Breen wordt gedacht in giften en gebed. Ze hebben dit écht nodig. Door de crisis zijn levensmiddelen schaars en duur geworden in Suriname, waardoor de kosten voor levensonderhoud ook hoog zijn.

Vanuit Suriname een hartelijke groet van
Sjaak & Paulina
Jesse, Lucas en Ezra Breen

Verjaardagen:

- 13 augustus: Paulina
- 17 augustus: Jesse
- 21 november: Ezra
- 24 maart: Sjaak
- 13 april: Lucas

 fam.breen@outlook.com

 [familywithamission](https://www.facebook.com/familywithamission)

 [family with a mission Breen](https://www.instagram.com/familywithamission)

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie Breen. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Sjaak & Paulina als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Breen gaat.